

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥
 संजयउवाच ततस्तेपांडवाराजन्यंचालाश्वयशस्विनः ॥ आजग्मुःसहिताःकर्णं तर्जयंतः समंततः ॥ १९ ॥ कर्णोऽपिरथिनां श्रेष्ठश्चापमुद्यम्य वीर्यवान् ॥ कौर
 वाग्र्यैः परिवृतः शक्रो देवगणैरिव ॥ २० ॥ पर्यतिष्ठत ते जस्वीस्वबाहुबलमाश्रितः ॥ ततः प्रववृते युद्धं कर्णस्य सहपांडवैः ॥ २१ ॥ भीषणं सुमहाराज सिंहनाद
 विराजितं ॥ ततस्ते पांडवाराजन्यंचालाश्वयशस्विनः ॥ २२ ॥ हृत्वा कर्णं महाबाहुमुच्चैः शब्दमथानदन् ॥ अयं कर्णः कुतः कर्णस्तिष्ठ कर्णमहारेणे ॥ २३ ॥ युध्यस्व
 सहितोऽस्माभिर्दुरात्मनुरुषाधम ॥ अन्येतु हृत्वा राधेयं क्रोधरक्तेक्षणान्ब्रुवन् ॥ २४ ॥ हन्यतामयमुत्सिक्तः सूतपुत्रोऽल्पचेतनः ॥ सर्वैः पार्थिवशार्दूलैर्नोनेनार्थोऽस्ति
 जीवता ॥ २५ ॥ अत्यंतवैरी पार्थानां सततं पापपूरुषः ॥ एष मूलमनर्थानां दुर्वोधो न मते स्थितः ॥ २६ ॥ प्रतैनमिति जल्पंतः क्षत्रियाः समुपाद्रवन् ॥ महता शरव
 र्षेण च्छादयंतो महारथाः ॥ २७ ॥ अवधार्थं सूतपुत्रस्य पांडवे येन चोदिताः ॥ तांस्तु सर्वास्तथा हृत्वा धावमानान्महारेणान् ॥ २८ ॥ न विव्यथे सूतपुत्रो न च त्रासमगच्छ
 त ॥ हृत्वा संहारकल्पं तमुद्धृतं सैन्यसागरं ॥ २९ ॥ पिप्रिषुस्तव पुत्राणां संग्रामेष्वपराजितः ॥ सायकौघेन बलवान् क्षिप्रकारी महाबलः ॥ ३० ॥ वारयामास त
 स्सैन्यं समंताद्भरतर्षभ ॥ ततस्तु शरवर्षेण पार्थिवास्तमवारयन् ॥ ३१ ॥ धनूंषिते विधुन्वानाः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ अयोधयं त्वं क्षयं शक्रं दैत्यगणा इव ॥ ३२ ॥
 शरवर्षंतु तत्कर्णः पार्थिवैः समुदीरितं ॥ शरवर्षेण महता समंताद्भ्यकिरत्यभो ॥ ३३ ॥ तद्युद्धमभवत्तेषां कृतप्रतिकृतैः पिपां ॥ यथा देवासुरे युद्धे शक्रस्य सहदानवः
 ॥ ३४ ॥ तत्राद्भुतमपश्यामसूतपुत्रस्य लाघवं ॥ यदेतं सर्वतो यत्तानां भुवंति परेयुधि ॥ ३५ ॥ निवार्य च शरौघांस्तान्पार्थिवानां महारथः ॥ युगेष्वीषासुच्छत्रेषु
 ध्वजेषु च हयेषु च ॥ ३६ ॥ आत्मना मां कितान्घोरान् राधेयः प्राहिणोच्छरान् ॥ ततस्ते व्याकुली भूताराजानः कर्णपीडिताः ॥ ३७ ॥ बभ्रमुस्तत्र तत्रैव गावः शीता
 दिता इव ॥ हयानां वध्यमानां गजानां रथिनां तथा ॥ ३८ ॥ तत्र तत्राभ्यवेक्षामसंघान्कर्णेन ताडितान् ॥ शिरोभिः पतितैराजन्वाहुभिश्च समंततः ॥ ३९ ॥
 आस्तीर्णा वसुधा सर्वा शूराणामनिर्वर्तिनां ॥ हतैश्च हन्यमानैश्च निष्ठनद्भिश्च सर्वशः ॥ ४० ॥ बभूवा यो धनरौद्रवैव स्वतपुरोपमं ॥ ततो दुर्वोधो नो राजा हृत्वा कर्ण
 स्य विक्रमं ॥ ४१ ॥ अश्वत्थामानमासाद्य वाक्यमेतदुवाच ह ॥ युध्यते सौरणे कर्णो दंशितः सर्वपार्थिवैः ॥ ४२ ॥ पश्यतां द्रवतीं सेनां कर्णसायकपीडितां ॥ कार्ति
 के येन विध्वस्ता मासुरीं पृतनामिव ॥ ४३ ॥ हृत्वा तां निर्जितां सेनां रणे कर्णेन धीमता ॥ अभियात्येष्वीभस्तुः सूतपुत्रजिघांसया ॥ ४४ ॥